

[Steffensen]

må samle alle kræfter om at sige til vort svenske broderfolk: I har taget beslutning om at nedrosle jeres atomkraftværker. Vi vil bede jer om, at I gør det så hurtigt som muligt, og så var der vel ingenting, der var mere rimeligt, end at begynde med Barsebäck. På den måde håber vi at også debatten her i dag kan være medvirkende til, at svenskerne tager aktivt fat på den proces.

Ove Jensen (FP):

Selv om forslagsstillerne sikkert er godt tilfredse med at få dette forslag drøftet netop nu, hvor der er en ophidset stemning efter ulykken på Tjernobylværket, så er tidspunktet nok ikke særlig velegnet til at tage en saglig debat om problemet.

Hvis vi skal forsøge at slå koldt vand i blodet, er det værd at bemærke, at vore atomfysikere, altså personer, som man må gå ud fra har indsigt i dette spørgsmål, fortsat hævder, at a-kraft er den mest miljøvenlige energiform, vi har.

Hvis vi ser på, hvad der er sket af ulykker indtil dato, vil vi også konstatere, at det er en ubestridelig kendsgerning, at der er sket mange flere ulykker i kulminer, end der er på a-kraftværker. Endelig er der vel heller ingen tvivl om, at sikkerhedsfaktoren på Barsebäckværket og andre vestlige atomkraftværker er langt bedre end på de russiske værker.

Men når det er sagt, skal det også siges, at Barsebäckværket ikke har nogen heldig placering, og at et udslip fra dette værk kan få katastrofale følger for Danmark. Og da svenskerne jo selv er stærkt optaget af at få deres atomkraftværker lukket, må det være naturligt først at lukke det værk, der har den uheldigste placering, og det er jo ubestrideligt Barsebäckværket. Så hvis regeringen kan overtale svenskerne til at lukke Barsebäckværket, vil risikoen fra dette værk da være fjernet, men der er jo stadig væk mange andre værker ude i verden, og hvis vi skal være bare en lille smule realistiske, må vi nok se i øjnene, at disse værker, uanset hvad vi vedtager her i folketinget, fortsat vil være i drift.

Hans Hækkerup (S):

Jeg vil gerne indlede med at takke for modtagelsen af forslaget. Jeg skal ikke skjule, at jeg faktisk er meget glad for, at der tegner

sig et klart flertal her i tinget for forslagets gennemførelse. Jeg er også glad for at kunne konstatere, at der er kommet bevægelse i regeringspartierne, selv om miljøministeren i første omgang afviste vores forslag ret bombastisk, men der er jo mere glæde i himmerige over én omvendt end over ti retfærdige.

Jeg tager det som et udtryk for, at det nu er hævet over enhver tvivl, at vi kan nå at få forslaget vedtaget i denne folketingssamling.

Jeg glædede mig meget, da jeg hørte miljøministerens tale, men jeg blev ret forundret, da jeg så hørte konklusionen, nemlig at regeringen ikke vil støtte det socialdemokratiske forslag. Jeg spekulerede på, hvad forklaringen kunne være, og den fik jeg af den konservative ordfører, hr. Svend Åge Petersen.

Forklaringen er, at regeringen ikke ønsker Barsebäck lukket nu. Hr. Svend Åge Petersen forklarede, at man i regeringspartierne er så realistiske, at man bare ønsker at drøfte prioriteringsrækkefølgen med svenskerne, men man ønsker altså ikke Barsebäck lukket nu, og derfor kan jeg ikke lade være med at stille ministeren et spørgsmål. Jeg forstår ikke sammenhængen.

Ministeren vil gerne have Barsebäck lukket, fordi værket er fejlplaceret, fordi det ikke er sikkert nok; selv om risikoen for et uheld er lille, mener ministeren, at det ikke er sikkert nok, og derfor skal vi have det lukket, men ministeren mener ikke, at det skal lukkes nu, ministeren mener altså, at det er sikkert nok indtil den dag, man får det lukket. Jeg vil ærligt talt gerne høre, hvad ministerens forklaring er. Jeg synes, det er ret uforståeligt.

Den radikale ordfører undrede sig over, at socialdemokratiet først kommer med dette forslag nu. Lad mig blot svare fru Lone Dybkjær, at der er en lang forhistorie, at den daværende socialdemokratiske miljøminister, hr. Erik Holst, rettede henvendelse til svenskerne, og at vi i 1982 fik nedsat en dansk-svensk Barsebäckkomité.

Lidt forenklet kan man sige, at det spørgsmål, de danske medlemmer af Barsebäckkomiteen stillede til de svenske medlemmer, er følgende: når Sverige nu har besluttet, at de vil afvikle kernekraft, kan de så ikke love os, at de tager Barsebäck først, og kan de ikke sætte et årstal på? Begge spørgsmål svarede svenskerne nej til, og derfor mener jeg, at det forslag, vi fremsætter her, er en logisk konse-